

The Debate Between the Pharisees and Sadducees Regarding the Date of Shavuot

Ari Mermelstein

1. משנה מסכת מנחות פרק י משנה ג

כיצד היו עושים שלוחי בית דין יוצאים מערב יום טוב ועושים אותו כריכות במחובר לקרקע כדי שיהא נוח לקצור וכל העיירות הסמוכות לשם מתכנסות לשם כדי שיהא נקצר בעסק גדול כיון שחשכה אומר להם בא השמש אומרים הין בא השמש אומרים הין מגל זו אומרים הין מגל זו אומרים הין קופה זו אומרים הין קופה זו אומרים הין בשבת אומר להם שבת זו אומרים הין שבת זו אומרים הין אקצור והם אומרים לו קצור אקצור והם אומרים לו קצור שלשה פעמים על כל דבר ודבר והם אומרים לו הין הין הין כל כך למה מפני הביתוסים שהיו אומרים אין קצירת העומר במוצאי יום טוב:

1. Mishnah Menahot 10:3

How would they do [the reaping of the omer]? The agents of the court would go out on the eve of the holiday and they would make them into bundles while they were still attached to the ground so that they would be easy to cut. And all cities that were near there would come so that it would be cut with a great fanfare. Once it got dark, [the reaper] would say to them, "Has the sun set?" and they would answer "Yes!". Has the sun set? and they would answer "Yes!" "With this a sickle?" and they would answer "Yes!", "With this a sickle?" and they would answer "Yes!" "Into this a basket?", and they would answer "Yes!", "Into this a basket?" and they would answer "Yes!" On Shabbat, he would say to them, "Is it Shabbat?" and they would answer "Yes!", "Is it Shabbat?" and they would answer "Yes!" "Shall I reap?" and they would answer "Reap!" "Shall I reap?" and they would answer "Reap!" Three times for each question and they would answer, "Yes! Yes! Yes!" Why so much? To prove wrong the Baitusim [a sect akin to the Sadducees, who rejected the Oral Torah] who would say that the omer was only reaped on [the day] after [the first day of the Pesach] holiday.

2. משנה מסכת חגיגה פרק ב משנה ד

עצרת שחל להיות בערב שבת בית שמאי אומרים יום טבוח אחר השבת ובית הלל אומרים אין יום טבוח אחר השבת ומודים שאם חל להיות בשבת שיום טבוח אחר השבת ואין כהן גדול מתלבש בכליו ומותרין בהספד ובתענית שלא לקיים דברי האומרין עצרת אחר השבת:

2. Mishnah Hagigah 2:4

When Shavuot occurs on Friday, Beit Shammai says that the day of slaughter [for its burnt offerings] is after Shabbat [i.e., on Sunday]. And Beit Hillel says, that the day after Shabbat is not the day for slaughter [rather it is Friday], but agrees that if Shavuot occurs on Shabbat, the next day [Sunday] is the day of slaughter. And the High Priest does not wear his vestments [on a day to which slaughter

is postponed], and one may eulogize and fast, so as not to give credence to the words of those [the Sadducees] that say Shavuot occurs the day after Shabbat.

3. ויקרא פרק כג

- (ה) בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים פָּסַח לִיקְנוֹק:
(ו) וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמַּצּוֹת לִיקְנוֹק שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכְלוּ:
(ז) בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
(ח) וְהִקְרַבְתֶּם אֵשָׁה לִיקְנוֹק שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: פ
(ט) וַיְדַבֵּר יְקֹנֹק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
(י) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת קְצִירָהּ וְהִבֵּאתֶם אֶת
עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן:
(יא) וְהִנִּיף אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי יְקֹנֹק לְרִצְוֹנְכֶם מִמִּקְחַת הַשֶּׁבֶת יִנִּיפְנוּ הַכֹּהֵן:
(יב) וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַהוּא כְּבֶשֶׂת אֶת הָעֹמֶר כְּבֶשֶׂת תְּמִים בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה לִיקְנוֹק:
(יג) וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן אֵשָׁה לִיקְנוֹק רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכָּה יַיִן רְבִיעִית הֵהִיךְ:
(יד) וְלֶחֶם וְקֹלִי וְכֶרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הַבִּיאְכֶם אֶת קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל
מִשְׁבַּתֵיכֶם: ס
(טו) וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמִּקְחַת הַשֶּׁבֶת מִיּוֹם הַבִּיאְכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה:
(טז) עַד מִמִּקְחַת הַשֶּׁבֶת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לִיקְנוֹק:
(יז) מִמוֹשְׁבַתֵיכֶם תִּבְיָאוּ לָחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֶמֶץ תִּאֲפִינָה בַּכּוּרִים לִיקְנוֹק:
(יח) וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפַר בֶּן בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לִיקְנוֹק
וּמִנְחָתָם וְנִסְפִיָּהֶם אֵשָׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקְנוֹק:
(יט) וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת וּשְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבַח שְׁלָמִים:
(כ) וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבְּכָרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְקֹנֹק עַל שְׁנֵי כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לִיקְנוֹק לַכֹּהֵן:
(כא) וּקְרַאתֶם בְּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם בְּכָל
מוֹשְׁבַתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם:

3. Leviticus 23:5–21

5 In the first month, on the fourteenth day of the month, at twilight,[a] there shall be a passover offering to the Lord, 6 and on the fifteenth day of the same month is the festival of unleavened bread to the Lord; seven days you shall eat unleavened bread. 7 On the first day you shall have a holy convocation; you shall not work at your occupations. 8 For seven days you shall present the Lord's offerings by fire; on the seventh day there shall be a holy convocation: you shall not work at your occupations.

9 The Lord spoke to Moses: 10 Speak to the people of Israel and say to them: When you enter the land that I am giving you and you reap its harvest, you shall bring the sheaf of the first fruits of your

harvest to the priest. 11 He shall raise the sheaf before the Lord, that you may find acceptance; on the day after the sabbath the priest shall raise it. 12 On the day when you raise the sheaf, you shall offer a lamb a year old, without blemish, as a burnt offering to the Lord. 13 And the grain offering with it shall be two-tenths of an *ephah* of choice flour mixed with oil, an offering by fire of pleasing odor to the Lord; and the drink offering with it shall be of wine, one-fourth of a *hin*. 14 You shall eat no bread or parched grain or fresh ears until that very day, until you have brought the offering of your God: it is a statute forever throughout your generations in all your settlements.

15 And from the day after the sabbath, from the day on which you bring the sheaf of the elevation offering, you shall count off seven weeks; they shall be complete. 16 You shall count until the day after the seventh sabbath, fifty days; then you shall present an offering of new grain to the Lord. 17 You shall bring from your settlements two loaves of bread as an elevation offering, each made of two-tenths of an *ephah*; they shall be of choice flour, baked with leaven, as first fruits to the Lord. 18 You shall present with the bread seven lambs a year old without blemish, one young bull, and two rams; they shall be a burnt offering to the Lord, along with their grain offering and their drink offerings, an offering by fire of pleasing odor to the Lord. 19 You shall also offer one male goat for a sin offering, and two male lambs a year old as a sacrifice of well-being. 20 The priest shall raise them with the bread of the first fruits as an elevation offering before the Lord, together with the two lambs; they shall be holy to the Lord for the priest. 21 On that same day you shall make proclamation; you shall hold a holy convocation; you shall not work at your occupations. This is a statute forever in all your settlements throughout your generations.

4. דברים פרק טז

(ט) שְׁבַעַת שְׁבַעַת תִּסְפֹּר לְךָ מֵהַחֵל תִּרְמֹשׁ בְּקַמָּה תִּחַל לִסְפֹּר שְׁבַעַת שְׁבַעַת:
 (י) וְעִשִׂיתָ חַג שְׁבַעַת לִיקוֹק אֱלֹהֶיךָ מִסֵּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כְּאֲשֶׁר יְבָרַכְךָ יְקוֹק אֱלֹהֶיךָ:
 (יא) וְשִׂמַּחְתָּ לִפְנֵי יְקוֹק אֱלֹהֶיךָ אֶתֶּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם וְהָאִלְמָנָה
 אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְקוֹק אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְנוֹ שְׁמוֹ שָׁם:

4. Deuteronomy 16:9–11

9 You shall count seven weeks; begin to count the seven weeks from the time the sickle is first put to the standing grain. 10 Then you shall keep the festival of weeks to the Lord your God, contributing a freewill offering in proportion to the blessing that you have received from the Lord your God. 11 Rejoice before the Lord your God—you and your sons and your daughters, your male and female slaves, the Levites resident in your towns, as well as the strangers, the orphans, and the widows who are among you—at the place that the Lord your God will choose as a dwelling for his name.

5. מדרש תנאים לדברים פרק טז

כתוב אחד אומר שבעה שבועות תס' לך וכת' אחד אומר וספר' לכם כיצד יתקיימו שני כתובים הללו

5. Midrash Tanna'im to Deuteronomy 16:9–11

One verse says “you shall count seven weeks” (Deut 16:9) and one verse says “You shall count [from the day after the sabbath, from the day on which you bring the sheaf of the elevation offering, seven sabbaths; they shall be complete]” (Lev 23:15). How can both these verses be maintained?

הערת ר' דוד צבי הופמן על אתר

קשה ... דכאן כתיב שבעה שבועות משמע דיתחיל השבוע באיזה יום שירצה ובפ' אמור כתיב שבע שבתות משמע דהשבוע יתחיל ביום א' ויסיים בשבת דהכי משמע לשון שבתות

R. David Zvi Hoffman to Midrash Tannaim, Deuteronomy 16:9

It is difficult ... for here (in Deuteronomy) it is written *seven weeks*, implying that the week begins on any given day, while in *parashat Emor* it is written *seven sabbaths*, implying that the week begins on Sunday and concludes on Shabbat—for that is implied by the word *shabbatot*.

6. מדרש תנאים לדברים פרק טז

ר' עקיבה אומר כתוב אחד אומר שבעה שבועות וכת' אחד אומר וספרתם לכם כיצד יתקיימו שני כתובים הללו ... חל להיות מן הימים את מונה מן הימים חל להיות מן השבתות את מונה מן השבתות:

6. Midrash Tanna'im to Deut 16

Rabbi Akiva says: One verse says “you shall count seven weeks” (Deut 16:9) and one verse says “You shall count [from the day after the sabbath, from the day on which you bring the sheaf of the elevation offering, seven sabbaths; they shall be complete]” (Lev 23:15). How can both these verses be maintained? ... If [the first day of Passover] falls out during the week, you count [weeks of] days, while if it fell out on Shabbat, you count [weeks] that terminate in Shabbat.

7. ספרא אמור פרשה י פרק יב

ממחרת השבת, ממחרת יום טוב.

7. Sifra, Emor, 10:12

“From the day after the sabbath” [means] from the day after the festival.

8. תרגום אונקלוס ויקרא פרק כג

(טו) ותמנן לכן מבתר יומא טבא מיום איתואיכון ית עומרא דארמותא שבע שבוען שלמן יהוין:

8. Targum Onqelos to Leviticus 23:15

And count to you, **after the festival day**, from the day that you brought the *omer* of the elevation, **seven weeks**, complete shall they be.

9. מדרש לקח טוב לויקרא כג טו

שכן מצאנו ליום טוב נקרא שבתון, ואין הפרש בין 'שבת שבתון' ל'שבתון', שנאמר 'ביום הראשון שבתון וביום השביעי שבתון', ואומר 'וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש'.

9. Midrash Lekach Tov to Leviticus 23:15

For we find that the festival is called *shabbaton*, and there is no distinction between “*shabbat shabbaton*” and “*shabbaton*,” as it says, “On the first day, a *shabbaton*, and on the seventh day, a *shabbaton*,” and it says, “On the seventh day, a *shabbat shabbaton*, a sacred occasion.”

10. מגילת המקדש, עמוד כא שורות 12-14

וספרתמה לכמה מיום הזה שבעה שבועות שבע פעמים תשעה וארבעים יום שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממוחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום

10. Temple Scroll, col. 21 lines 12–14

And you shall count from that day seven weeks seven times, forty nine day, seven full sabbaths shall there be, until the morrow of the seventh sabbath you shall count fifty days.

11. Josephus, Antiquities 3.250

But on the second day of unleavened bread, which is the sixteenth day of the month, they first partake of the fruits of the earth, for before that day they do not touch them.

12. Philo, Special Laws 2.162

There is also a festival on the day of the paschal feast, which succeeds the first day, and this is named the sheaf, from what takes place on it; for the sheaf is brought to the altar as a first fruit both of the country which the nation has received for its own, and also of the whole land.

13. Septuagint on Leviticus 23:11

And he shall raise up the sheaf before the Lord, acceptable for you; on the day after the first the priest shall raise it up.

14. יהושע פרק ה פסוקים י-יב

ויקרא פרק כג	יהושע פרק ה
(י) דַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת קְצִירָהּ וְהִבֵּאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן: (יא) וְהִנִּיף אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי יְקֹוֹק לְרִצְוֹנְכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת יִנִּיפֶנּוּ הַכֹּהֵן: ...	(י) וַיַּחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָל וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב בְּעֵרְבוֹת יְרִיחוֹ: (יא) וַיֹּאכְלוּ מֵעֹבֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצֹּת וּקְלוֹי בְּעֵצִים הַיּוֹם הַזֶּה: (יב) וַיִּשְׁבֹּת הַמָּן מִמַּחֲרַת בְּאֹכְלֶם מֵעֹבֹר הָאָרֶץ וְלֹא הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בְּשָׁנָה הַהִיא:
(יד) וְלַחֵם וּקְלִי וּכְרָמֹל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֵצִים הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבִּיאֲכֶם אֶת קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם:	

14. Joshua 5:10–12

Leviticus 23	Joshua 23
(10) Speak to the people of Israel and say to them: When you enter the land that I am giving you and you reap its harvest, you shall bring the sheaf of the first fruits of your harvest to the priest. (11) He shall raise the sheaf before the Lord, that you may find acceptance; on <u>the day after the sabbath</u> (מַחֲרַת הַשַּׁבָּת) the priest shall raise it. (14) <u>You shall eat no bread or parched grain or fresh ears until that very day</u> , until you have brought the offering of your God: it is a statute forever throughout your generations in all your settlements.	(10) While the Israelites were camped in Gilgal they kept the passover in the evening on the fourteenth day of the month in the plains of Jericho. (11) <u>On the day after the passover, on that very day, they ate the produce of the land, unleavened cakes and parched grain.</u> (12) The manna ceased on the day they ate the produce of the land, and the Israelites no longer had manna; they ate the crops of the land of Canaan that year.

15. רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ז הלכה יא

וכל כך למה מפני אלו הטועים שיצאו מכלל ישראל בבית שני, שהן אומרין שזה שנאמר בתורה ממחרת השבת הוא שבת בראשית, ומפי השמועה למדו שאינה שבת אלא יום טוב וכן ראו תמיד הנביאים והסנהדרין בכל דור ודור שהיו מניפין את העומר בששה עשר בניסן בין בחול בין בשבת, והרי נאמר בתורה ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה, ונאמר ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי, ואם תאמר שאותו הפסח בשבת אירע כמו שדמו הטפשים, היאך תלה הכתוב היתר אכילתם לחדש בדבר שאינו העיקר ולא הסיבה אלא נקרה נקרה, אלא מאחר שתלה הדבר במחרת הפסח הדבר ברור שמחרת הפסח היא העילה המתרת את החדש ואין משגיחין על אי זה יום הוא מימי השבוע.

15. Maimonides, Mishneh Torah, Hilkhoh Temidin u-Musafin 7:11

Why was all this required? Because of the misguided who deviated from the Jewish community during the period of the Second Temple, asserting that the biblical expression ממחרת השבת refers to the original Sabbath. But traditionally interpreted, this verse refers to the festival and not to the Sabbath. This was the view of the prophets and the Sanhedrin at all times from generation to generation: they waved the *omer* on the sixteenth of Nisan, whether it was a weekday or a Sabbath. It is written in the Torah: "You shall eat no bread or parched grain or fresh ears [of the new crop] until that very day" (Lev 23:14); and it is written: "The day after Passover, they ate some of the produce of the land, unleavened cakes and parched grain" (Joshua 5:11). Were you to say that that Passover happened to occur on a Sabbath, as the foolish [heretics] have imagined, then why has Scripture made the permission to eat of the new grain depend on something that is not the essential factor but merely accidental? Since, however, Scripture has indeed made the matter depend on the day after Passover, it becomes obvious that the day after Passover is the determining factor that makes the new grain permissible, without paying attention to the day of the week that happens to coincide with it.

16. הסכוליון למגילת תענית (כת"י פארמה)

ר' יהודה אומר כתוב אחד אומר 'ממחרת השבת' וכתוב אחד אומר 'ממחרת הפסח'. מה ממחרת שנאמר להלן מאחר יום הראשון של פסח אף ממחרת שנאמר כאן ממחרת יום טוב הראשון של פסח.

16. Scholion to Megillat Ta'anit (Parma ms.)

Rabbi Yehuda says: One verse says ממחרת השבת, and another verse says ממחרת הפסח. Just as ממחרת written later [is] after the first day of Passover, so ממחרת written here [is] on the morrow of the first day of Passover.

17. רד"ק יהושע פרק ה פסוק יא

ממחרת הפסח - הוא ליל חמשה עשר בניסן ויומו כי הפסח קרב בארבעה עשר ומחרתו הוא יום חמש' עשר
וכן 'בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל' (במדבר לג:ג):

17. Radak to Joshua 5:11

ממחרת הפסח—which is the night and day of the 15th of Nisan; for the *korban pesach* is offered on the 14th, in which case “the morrow” would be the 15th. Similarly, “[They set out from Rameses in the first month] on the fifteenth day of the first month, on the morrow of the passover offering, that the Israelites started out” (Numbers 33:3).

18. Book of Jubilees

6:32: And you, command the children of Israel so that they shall guard the years in this number, three hundred and sixty-four days, and it will be a complete year. And no on shall corrupt its time from its days or from its feasts because all will arrive in them according to their testimony, and they will not pass over a day, and they will not corrupt a feast.

1:1: In the first year of the Exodus of the children of Israel from Egypt, in the third month on the sixteenth day of that month, the Lord spoke to Moses, saying, “Come up to me on the mountain, and I shall give you two stone tablets of the Law and the commandment which I have written.”

14:1: And after these things, in the fourth year of this week, on the first of the third month, the word of the Lord came to Abram in a dream saying, "Don't fear Abram. I am your defender and your reward will be very great. [14:9] And the Lord said, "Take for me a young animal of three years and a goat of three years and a turtledove and a pigeon." And he took all of these in the middle of the month...[14:20] And on that day we made a covenant with Abram just as we had made a covenant with Noah. And Abram renewed the feast and the ordinance for himself forever.

44:1: And Israel rose up from Haran from his house on the first of the third month and he went by the way of the Well of the Oath. And he offered up a sacrifice to the God of his father, Isaac on the seventh day of that month...he remained there seven days to learn if he would see a vision...and he observed the feast of the harvest of the firstfruits from old wheat for there was not in the whole land of Canaan a handful of seed...and on the sixteenth day the Lord appeared to him.

19. Miktzat Ma'asei ha-Torah (4Q394 1-2)

[on the sixteenth in it (the second month) Sabbath], on the twenty-third in it Sabbath, on the thir[tie]th [in it Sabbath. On the seventh in the third (month) Sabbath, on the fourteenth in it Sabbath, on the fifteenth in it the Festival of Weeks, on the twenty-]fir[st] [in] it Sabbath, [on] the twenty-eighth in [it] Sabbath. Onto it (add) the day after the Sabbath (i.e. Sunday), and the secon[d day (of the week), and an additional day, and the season (i.e. the first quarter of the year) is complete, ninety-one days.

20. תוספתא מסכת ראש השנה (ליברמן) פרק א הלכה טו

בראשונה היו מקבלין עדות החדש מכל אדם פעם אחת שכרו ביתסין שני עדים לבוא להטעות את חכמים לפי שאין ביתסין מודין שתהא עצרת אלא אחר שבת בא אחד ואמ' עדותו והלך לו בא השני ואמ' עולה הייתי במעלה אדומים וראיתיו רבוץ בין שני סלעים ראשו דומה לעגל אזניו דומות לגדי קרניו דומות לצבי וזנבו מונחת לו בין יריכותיו ראיתיו נבעתתי ונפלתי לאחורי והרי מאתים זוז צרוזין לי בסדיני אמרו לו מאתים זוז נתונין לך במתנה והשוכרך ימתח על העמוד מה ראית ליזקק לכך אמ' להם שמעתי שהביתסין מבקשין להטעות את חכמים אמרתי מוטב אלך אני ואודיע את חכמים.

20. Tosefta Rosh Hashanah 2:15

At first they would accept testimony concerning the new moon from everybody. One time the Boethusians hired two witnesses to come and fool the sages. For the Boethusians do not concede that Shavuot should come at any time except on the day following the Sabbath. One of them came along and gave his testimony and went his way. Then the second one said, "I was coming up at Ma'aleh Adumim, and I saw it crouching between two rocks. Its head resembled a kid's, its horns resembled a gazelle's. I saw it and was startled and I fell backwards and behold, 200 זוז were tied to my belt." They said to him: "The coins are yours as a gift and those who hired you shall come and be lashed. Why did you get mixed up in this business?" He said to them: "Because I heard that the Boethusians wanted to come and cause the sages to err. I said, 'It is good that I go and inform the sages'."